

RESSÒ DE LA PARAULA

Les missions canvien el món?

Un any més celebrem la Jornada Mundial de l'Evangelització dels Pobles (DOMUND). El missatge que il·lumina el nostre compromís missioner aquest any és «La missió canvia el món». Un missatge que sintonitza amb el desig, compartit per una gran majoria de nosaltres, que el món realment canviï.

Des de fa molts anys vivim del prejudici (moltes vegades no confessat) que tot canvi és per millorar. La necessitat de fugir, del sofriment o del problema present, ens porta a oblidar la pregunta de si realment la situació nova serà millor. Això ens passa fins i tot en la convivència i les relacions personals: canvi de domicili, d'amics, de parella, de treball, d'idees, etc. És veritat que l'acció missionera de l'Església canvia el món. Recordem que ens referim a la missió a la frontera de la fe, l'anomenada *missio ad gentes*, és a dir, l'evangelització en els llocs on la fe o l'Església no està establerta. En quin sentit la missió canvia el món? Es tracta d'un canvi veritablement revolucionari.

Ens fixem en la persona, en el missioner o la missionera, que lliura la seva vida a l'evangelització. El canvi de què parlem, abans ha de tenir lloc en el missioner: el seu canvi personal farà possible el del món. El canvi, la revolució, es produeix en el cor del missioner: ell és un creient en Crist, que, en viure sincerament la seva fe, sent un gran impuls a sortir de si mateix i obrir-se al món sencer per anunciar, comunicar el tresor que porta dins. Un impuls gairebé irresistible, que trenca tot tancament, tot individualisme. Ja en això es produeix una gran revolució, perquè la majoria de les persones viuen centrades en si mateixes, buscant sols la satisfacció de les seves pròpies necessitats...

21 OCTUBRE 2018

DOMUND
CANVIA EL MÓN

La sortida de si mateix, que és pròpia del missioner, té com a objectiu arribar a la persona de l'altre, també al seu cor (com deia sant Pau als corintis, als quals havia evangelitzat: «La nostra carta sou vosaltres: la portem escrita en els nostres cors» (2Co 3,2). Llavors, el canvi revolucionari es produeix en aquells que, per la paraula, el testimoniatge i la vida del missioner, arriben a creure en Crist. En ells també es produeix el canvi del món.

En això també hi ha una novetat. L'individualisme que existeix en el nostre món inclou aquella actitud que diu: «que cadascú pensi i cregui el que vulgui, sempre que no destorbi o perjudiqui els altres...». El missioner no comparteix aquesta postura, perquè no es pot desentendre de la vida dels altres: per a ell són germans, malgrat la distància física o cultural. I sap que, malgrat reconèixer els seus valors, aquestes vides no trobaran el camí de la veritat i la salvació si no es produeix en

elles el canvi de ment i de cor, que va aportar a ell mateix la llibertat i la pau.

Les missions no tenen sentit si no partim de la novetat radical que Jesucrist va portar al món. Aquesta novetat constitueix allò essencial de tots els canvis que la fe cristiana ha produït i produeix en la humanitat. Aquesta novetat viatja en cadascun de nosaltres allà on vivim la fe amb autenticitat, és a dir, allà on abasta el nostre amor. El missioner és aquell cristià que ha vist transformat el seu amor fins a tal punt que va decidir lliurar a Crist la seva vida, traspasant les fronteres, per servir-lo en les persones i els pobles que més necessiten viure el canvi i la novetat de la fe.

Potser nosaltres estimem, en ells, els qui són lluny i són també germans nostres.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

UN MAR D'EMOCIONS

L'amistat, la mútua benvolença (II)

L'essència de l'amistat rau en la transferència de pensaments i de sentiments, de records i de projectes, d'alegries i de tristeses, d'ensurts i de rutines que els amics es comuniquen entre si. És intercanvi, fluïdesa comunicativa, una relació de mútua benvolença que no cerca ni la utilitat, ni el plaer.

És un fi en si mateixa i un vertader consol en els dies obscurs. No triem els amics pel seu cos, per la seva riquesa, pels seus títols o per la seva fama; els triem per la seva ànima, per aquella riquesa intangible que hi ha en ells. El miracle de l'afinitat és el

nexe que engendra l'amistat. Els amics estan rel·ligats per un fil invisible que els uneix estretament. És una corda, més que un fil i, vagin a on vagin, per lluny que estiguin l'un de l'altre, els manté units.

No hi ha litúrgies, no hi ha papers, no hi ha contractes, ni notaris; és un pacte tàcit, un moviment que surt de les entranyes, però que es conrea al llarg del temps, que necessita atenta cura i dedicació. El temps és la millor maceració per a l'amistat.

L'amic no afalaga. L'afalac és un forma de xantatge; cerca un interès, la complaença, però la no veritat. En l'afalac hi ha por, però també absència

de crítica. L'amic xiuxieja les veritats a cau d'orella, fins i tot, les que fan mal, les que no volem sentir, les que no permetem que ningú digui en veu alta. L'amic no les revela fora de l'àmbit privat, perquè sap que els altres les poden emprar per ferir i destruir. L'amic pateix per l'ànima del seu amic. El cerca per gaudir de la bellesa de la vida, però també perquè la seva conversa li és un bàlsam i un estímul, un mecanisme per sortir del solipsisme dels seus pensaments i apamar territoris que li fan por.

Francesc Torralba, doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

¿Las misiones cambian el mundo?

Un año más celebramos la Jornada Mundial de la Evangelización de los Pueblos (DOMUND). El mensaje que ilumina nuestro compromiso misionero este año es «La misión cambia el mundo». Un mensaje que sintoniza con el deseo, compartido por una gran mayoría de nosotros, de que el mundo realmente cambie.

Desde hace muchos años vivimos del prejuicio (muchas veces no confesado) de que todo cambio es a mejor. La necesidad de huir, del sufrimiento o del problema presente, nos lleva a olvidar la pregunta de si realmente la situación nueva será mejor. Nos ocurre esto incluso en la convivencia y las relaciones personales: cambio de domicilio, de amigos, de pareja, de trabajo, de ideas, etc.

Es verdad que la acción misionera de la Iglesia cambia el mundo. Recordamos que nos referimos a la misión en la frontera de la fe, la llamada *missio ad gentes*, es decir, la evangelización en los lugares donde la fe o la Iglesia no está establecida. ¿En qué sentido la misión cambia el mundo? Se trata de un cambio verdaderamente revolucionario.

Nos fijamos en la persona, en el misionero o la misionera, que entrega su vida a la evangelización. El cambio del que hablamos antes ha de estar en el misionero: su cambio personal hará posible el del mundo. El cambio, la revolución, se produce en el corazón del misionero: él es un creyente en Cristo, que, al vivir sinceramente su fe, siente un gran impulso a salir de sí mismo y abrirse al mundo entero para anunciar, comunicar el tesoro que lleva dentro. Un impulso casi irresistible, que rompe toda cerrazón, todo individualismo. Ya en esto se produce una gran revolución, pues la mayoría de las personas viven centradas en sí mismas, buscando sólo la satisfacción de sus propias necesidades...

La salida de sí mismo, que es propia del misionero, tiene como objetivo llegar a la persona del otro, también a su corazón (como decía san Pablo a los corintios, a quienes había evangelizado: «Vosotros sois nuestra carta de recomendación escrita en vuestros corazones» (2Co 3,2). Entonces, el cambio revolucionario se produce en aquellos que, por la palabra, el testimonio y la vida del misionero, llegan a creer en Cristo. En ellos también se produce el cambio del mundo.

En esto también hay una novedad. El individualismo que existe en nuestro mundo incluye aquella actitud que dice: «que cada uno piense y crea lo que quiera, siempre que no estorbe o perjudique a los demás...». El misionero no comparte esta postura, pues no se puede desentender de la vida de los otros: para él son hermanos, a pesar de la distancia física o cultural. Y sabe que, a pesar de reconocer sus valores, esas vidas no hallarán el camino de la verdad y la salvación si no se produce en ellas el cambio de mente y de corazón, que a él mismo le aportó la libertad y la paz.

Las misiones no tienen sentido si no partimos de la novedad radical que Jesucristo trajo al mundo. Esta novedad constituye lo esencial de todos los cambios que la fe cristiana ha producido y produce en la humanidad. Esa novedad viaja en cada uno de nosotros allá donde vivimos la fe con autenticidad, es decir, allá donde alcanza nuestro amor. El misionero es aquel cristiano que ha visto transformado su amor hasta tal punto que decidió entregar a Cristo su vida, traspasando las fronteras, para servirle en las personas y en los pueblos que más necesitan vivir el cambio y la novedad de la fe.

Quizá nosotros amamos en ellos a los que están lejos y son también hermanos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

XXX Jornada catalana de Pastoral de la Salut

Tindrà lloc el proper dissabte 27 d'octubre a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, des de les 9.30 h fins al dinar.

Des de la perspectiva de la cita evangèlica «Donau de franc allò que de franc heu rebut» (Mt 10,8), participants de les deu diòcesis catalanes aprofundiran l'estil, l'abast i el contingut del voluntariat promès amb la Pastoral de la Salut, a fi d'ajudar a la reflexió, la revisió i la renovació d'aquest servei dins la Pastoral de la Salut. Hi haurà una ponència

sobre la «Identitat i missió del voluntariat en Pastoral de la Salut» i una taula d'experiències, tant en l'àmbit hospitalari com a nivell parroquial.

Per a més informació i inscripcions:
salut@bisbatsantfeliu.cat

Reserva't ja la data: **17 de novembre**, a la Casa de l'Església, **Trobada de visitadors voluntaris de la Pastoral de la Salut.**

Trobada bíblica «Santedat i misericòrdia»

L'Escola d'Animació Bíblica i el Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral de la nostra diòcesi han organitzat conjuntament aquesta trobada per al dissabte 27 d'octubre, en una sessió matinal de les 10.30 fins a les 13.30 h, a la casa del Noviciat Mare del Diví Pastor, de les religioses caputxines presents a Pal·lejà. La formació girarà entorn a aquests conceptes de santedat i misericòrdia a la Bíblia, i anirà a càrrec del biblista Javier Velasco, coordinador del Secretariat.

II Trobada de Naprotecnologia

La Naprotecnologia és un aprofitament científic diferent a la infertilitat. Tracta de resoldre els trastorns reproductius i ginecològics de la dona, que treballa cooperativament amb aquestes tècniques, per tal d'identificar les principals causes que afecten la salut femenina, corregir les possibles alteracions, restaurant així la seva salut i fertilitat. El terme «naprotecnologia» deriva de *Natural Procreative Technology* o Tecnologia de la Procreació Natural. De l'1 al 3 de novembre tindrà lloc a Barcelona, concretament a la Residència Martí Codolar, la II Trobada de Naprotecnologia, organitzada per l'Associació Espanyola de Naprotecnologia, en la qual s'aprofundiran casos clínics i hi haurà testimoniatges i reflexions entorn l'acolliment i l'adopció.

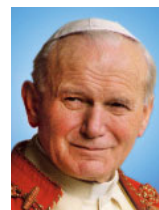
Més informació: www.naprotec.es

Festivitat de Sant Joan Pau II a Sant Joan Despí

Demà 22 d'octubre es recorda litúrgicament el papa polonès que va ser canonitzat el 27 d'abril de 2014, juntament amb el seu predecessor, Joan XXIII.

A la Parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Joan Despí, durant la missa de les 19 h de demà, tindrà lloc la benedicció d'un qua-

dre de sant Joan Pau II, que quedarà exposat al temple per a la veneració dels fidels.

A continuació hi haurà una estona d'adoració al Santíssim, el res de vespres i un testimoniatge sobre la influència del papa sant en la vida d'un cristià.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

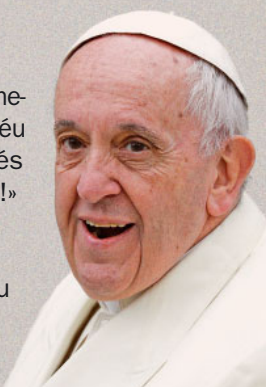

@Pontifex: «Avui també hi ha molts màrtirs, molts perseguits per amor a Crist: ells són la veritable força de l'Església!» (14 d'agost).

@Pontifex: «Que Maria, Mare de la proximitat i de la tendresa, sigui la nostra Mestra de vida i de fe» (15 d'agost).

@Pontifex: «La fe s'alimenta amb la memòria: quantes coses belles ha fet Déu per cadascú de nosaltres! Com n'és de generós el nostre Pare celestial!» (16 d'agost).

@Pontifex: «Qui acull l'amor de Déu transforma el món i la història» (18 d'agost).

Iniciant el curs amb «continuitat i novetat»

Preveres i diaques s'apleguen

Com cada any al mes d'octubre, la primera reunió mensual del clergat de la diòcesi es realitza a la Casa de l'Església i aplega sacerdots i diaques de les dues vicaries, la del Llobregat i la del Penedès-Anoia-Garraf. Tot i que a les paròquies les activitats pastorals ja s'han posat en marxa, aquesta cita marca oficialment el tret de sortida, especialment pel que fa a les propostes conjuntes d'actuació a tota la diòcesi. Així doncs, el passat dia 9, es va presentar oficialment l'edició dels materials elaborats per ajudar a la concreció dels set objectius seleccionats entre els trenta-dos identificats al llarg dels darrers tres anys. Són propostes i testimoniatges que poden donar llum al camí de continuïtat i novetat que com a Església diocesana volem recórrer en aquest trimestre, amb l'horitzó proper de la celebració diocesana d'acció de gràcies pel Pla Pastoral 2015-2018 «Jo soc el cep i vosaltres les sarments» que tindrà lloc el 25 de novembre, a

les 18 h, a la Catedral de Sant Llorenç.

La trobada dels preveres i diaques va contemplar també una estona de treball en grups, per identificar les oportunitats d'aplicació dels materials presentats i va acabar amb el dinar, moment per continuar la confraternització entre tots.

Reunió dels delegats diocesans

El passat 4 d'octubre, a la tarda, es va realitzar la reunió d'inici de curs del bisbe Agustí amb els delegats dio-

cesans, molt marcada per la implementació d'aquest any de continuïtat i novetat després del trienni del Pla Pastoral «Jo soc el cep i vosaltres les sarments». Es van presentar *in ante prima* els materials generats per recollir alguns fruits del Pla Pastoral i estimular encara l'encarnació dels seus objectius; es va anunciar la trobada diocesana d'acció de gràcies pel Pla Pastoral que se celebrarà el 25 de novembre, a les 18 h, a la Catedral de Sant Llorenç, a més d'altres punts com ara el calendari diocesà.

Tots aquests punts van ser introduïts amb una breu dissertació del bisbe Agustí sobre l'estil pastoral o tarannà d'un bisbe en la seva tasca de pastor del Poble de Déu i, per extensió, del servei dels delegats diocesans en els seus respectius àmbits. Amb un esperit marcadament post-conciliar, va fer servir les comparacions amb un jardiner o un director d'orquestra, per indicar qui acompanya i tracta cada element, a fi que hi hagi harmonia i llueixi el conjunt, dins d'una Església plural. També va remarcar l'especificitat del pastor d'aportar el discerniment per reconèixer i donar suport a tot allò que ve de l'Esperit. Amb un estil pastoral així, deia el bisbe Agustí, no hi ha divisió i enfrontament, perquè «la comunió és la diferència vinculada».

D'aquesta manera convidava els delegats diocesans a seguir treballant en el propi àmbit amb un marge ample de flexibilitat per mirar d'incorporar-se a les línies pastorals d'enquany, trobant els accents comuns que ben segur existeixen.

Fe d'errates

Al *Full Dominical* del passat diumenge 7 d'octubre es va publicar una notícia sobre la Dedicació de la capella de la Mercè a Vilanova i la Geltrú.

S'anomenava una bonica talla del Sant Crist que orna el temple.

Per equivocació es diu que és una donació de Joan Campoy Freixes i ha de dir que és una donació d'Anton Campoy Freixes.

Les associacions i fundacions presents a la diòcesi es reuneixen

El dissabte 6 d'octubre va tenir lloc aquesta primera experiència d'aplegar els representants d'aquests tipus d'entitats que pertanyen al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. La convocatòria naixia del Secretariat diocesà d'Associacions i Fundacions, que es posa al servei de totes elles per tal d'assessorar-los i ajudar-los a portar endavant la seva tasca i la finalitat que cadascuna tenen segons els propis estatuts. Amb una bona resposta de participació,

la trobada va començar amb una salutació del bisbe Agustí i, a continuació, una xerrada formativa sobre les fundacions i associacions en l'Església i en la nostra societat, a càrrec de Mn. Rafael Sánchez, diaca i advocat. També va haver-hi espai per al diàleg i l'intercanvi, durant el qual es van plantejar qüestions comptables o jurídiques d'interès per als assistents. Els organitzadors han apreciat la bona acollida de la reunió i els representants de les associacions i funda-

cions presents expressaven el seu agraïment per l'interès i el suport que des del bisbat s'ofereix mitjançant el Secretariat.

AGENDA

► **Pregària vocacional.** Dijous 25 d'octubre, de les 19 a les 20 h, a la capella de la Casa de l'Església, organitzada per la Delegació de Pastoral Vocacional.

► **Consell Pastoral Diocesà.** Es reunirà el proper dissabte 27 d'octubre, a les 10 h, a la Casa de l'Església, amb el punt destacat de la coordinació de la trobada diocesana d'acció de gràcies del diumenge 25 novembre a les 18 h, a la Catedral de Sant Llorenç.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. ■ Dimarts [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. St. Joan de Capistrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Gervand i Germà, mrs. a Cadis. □ *Urgell*: Dedicació de la Catedral.

24. □ Dimecres [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Sant An-

toni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martí, mr.

25. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa).

26. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia vene-

rats a Vic; sant Rústic, bisbe de Narbona; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31,7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Simó (el Zelador), de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silvi, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

Diumenge XXIX de durant l'any (B)

COMENTARI

Acostem-nos amb confiança al tron de la gràcia de Déu

El 4t Cant del Servent del Senyor (*Is 52,13-53,12*) presenta la Passió i Glòria del Servent amb clau de lectura al començament: *El meu Servent prosperarà i serà posat molt amunt. Mentrestant, però, el Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servent.*

El missatge desconcerta: un innocent a qui li toca patir; uns culpables que triomfen; un mort que viu... Més que mai, allò que Déu fa amb el seu Servent és increïble: *Qui ho pot creure allò que hem sentit?*

En la vida sofrent del Servent hi ha un secret: *Per ell el designi salvador del Senyor arribarà a bon terme.*

Heb comença la 2a secció de la 2a part invitant: *Mantinguem ferma la fe que professem.* Acabava la 1a part (2,17) anunciant les notes del Gran Sacerdot: *compassiu i acreditat davant Déu.* Ara les explica amb conseqüències.

El nostre Gran Sacerdot no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses. Perquè Ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar.

Conseqüència: *Acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi l'auxili que necessitem.*

L'evangeli presenta el 3r rebuig a l'anunci de la Passió, Mort i Resurrecció: ara amb els protagonistes són els *dos fills de Zebedeu*, que demanen *«seure un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra».*

La resposta de Jesús s'estructura en quatre afirmacions:

- *seure a la dreta i esquerra del Senyor implica beure el calze de la Passió;*
- *concedir de seure a la dreta i l'esquerra del Senyor glorificat no és potestat de Jesús sinó del Pare Déu;*
- *a la Comunitat dels seguidors de Jesús ser important i ser el primer suposa ser el vostre servidor i l'esclau de tots;*
- *el motiu i motor d'aquesta exigència és l'exemple de Jesús: el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir fins a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes, com el Servent que pren damunt seu el pecat de tots. En Jesús «donar la vida» no és un fet puntual i aïllat sinó la conseqüència definitiva del servei amorós als altres.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el designi del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc

(Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.»

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,14-16)

Hermanos:

Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».